

oprindelig blev nivelleret, i sin hele Længde løber saa yderlig ved Strandkanten, at der fornuftigviis ikke kan være Tale om at anlægge den. Af hine 2de gaaer den ene, hvis Terrainforhold ere temmelig nøiagtig undersøgte, omtrent til Gjentofte, (hvor Sidebanen til Klampenborg løber fra) igjennem Snevringerne ved Ermelundshuset, langs Vanddraget nedensfor Sorgenfri Slot, vestenom Geels Bakke, gjennem Rudehegn til Allerød (Nivaa), hvor fra Sidebanen i en Bue afgaaer over Grønholt til Frederiksborg, medens Hovedbanen fortsætter sig saagodt som uafbrudt langs Kysten til Helsingør; den anden Bane, hvis Terrainforhold kun ere undersøgte i Marken af en engelsk Ingenieur og af denne erklærede praktiske, gaaer derimod, følgende omtrent den samme Vej til Sønden for Lyngby, men derpaa drejende mod Vest, søndenom Lyngby Sø gjennem Snevringerne ved Frederiksdals Mølle, under Bakkerne ved Fuursøens venstre Brede, forbi Farum, Allerød til Frederiksborg og derfra høiende mod Nordost omtrent mellem Fredensborg og Asminderød, krydsende saavel Fredensborgs som Helsingør-Hovedlandeveje, indtil den, en lille halv Mil Sønden for Helsingør, falder sammen med den førstomtalte østlige Linie og ligesom denne udmunder ved Helsingør-Havn. Begge disse Linier, som med Sideforbindelserne udgjøre noget over 8 Mil og altsaa, under Forudsætning af at Terrainforholdene ere omtrent eens (hvad de specielle Nivellementer maae afgjøre) ville koste omtrent ligemeget i Anlæg, have deres Fordele og Mangler, som fortjene en noget udførligere Sammenligning.

Hvad nu først deres Bigtighed for den nordsjællandske Skovproduktion angaaer, der er af overordentlig statsøkonomisk Betydning, idet Staten eier et Skovareal af ikke mindre end omtrent 35,000 Tønder Land i denne Deel af Sjælland, saa vil den første Bane kun være af en forholdsviis ringe Bigtighed for Skovproductionen, idet den kun vil berøre Dyrehaven (hvorfra Transporten pr. Ase til Kjøbenhavn er billig), den ubetydelige Geels Skov, Rudehegn, der paa Grund af, at det væsentlig bestaaer af Fyr og Gran, er af ringere Betydning, samt et Par ubetydelige

Skovpartier, medens den kun paa en ufalsk stændig Maade og ad en Sidebane (der gjør Veien mellem Frederiksborg og Kjøbenhavn omtrent 6 Mile lang istedetfor omtrent 4 $\frac{1}{2}$, og altsaa fordyrer Jernbanetransporten med omtrent 33 pCt.) kan komme i Forbindelse med vore Hovedskove: Store Dyrehave og Gribs Skov. Langt gunstigere for Skovproductionen stiller den directe Bane over Frederiksborg sig, idet denne, foruden med Dyrehaven, vil ad en kortere Vej kunne bringes i umiddelbar Berørelse med de betydelige Skove: Store- og Lille-Harrestov, Nørrestov, Ravnholtshegn med Løkkeløbsvang, Store Dyrehave, Steenholtsvang med Gribskov, Danstrup-Hegn, Krogenberg-Hegn, samt et Par mindre Skovstrækninger. At Staten saaledes for sine Skovproductioner vil have en langt større Nytte af den sidste Bane end af den første, er klart, men hvor stor Nytte navnlig den vestlige Linie vil have i saa Henseende, er meget vanskeligt at sige med nogenlunde Nøiagtighed. Domainedirectoratet har selv, støttet paa Erklæringer fra sine forstyndige Localembedsmand, i en Betænkning til Fællesindenrigsministeriet af 13de Mai 1856, tillagt en Jernbane, som gik vesten om Fuursøen directe til Frederiksborg, overmaade stor Betydning for Skovproductionen, og formeent, at Værdien af den Jord, som Domainerne vilde komme til at afstaae til Banen og som er anslaaet til 45,000 Rd., rigelig vilde blive dækket ved den indirecte Fordeel, Staten alene i eet Aar vilde have af Banen. En overordnet Forstembedsmand, der har den nøieste Kendskab til og Overblik over Skovindtægterne, har desuden i en Erklæring af 27de Febr. 1855 formeent, at denne Bane, under Forudsætning af, at den bragtes i en tilstrækkelig henstigtsmæssig Forbindelse med de anførte Skove, og der sattes en moderat Tare, efter hans Skøn vilde bringe Staten en indirecte Vinding af omtrent 70,000 Rd., og er saaledes ved en noget anderledes Beregningsmaade kommet til det samme Resultat, som jeg allerede forinden hans Dvgjørelser havde antaget, nemlig 2 Rd. pr. Tønde Land eller 70,000 Rd. aarlig. At dette ingenlunde er sat for høit, turde fremgaae deraf, at Værdien af den nordsjællandske Skovproduktion her paa